Lietas arhīva Nr. CA-0236-18/28
ECLI:LV:RAT:2018:0622.C30665416.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 22.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Gvido Ungurs
tiesnese Ilze Ramane
tiesnese Gunta Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāri Ullu Ābolu,
piedaloties prasītājas SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvim /pers. A/ un atbildētāja /pers. B/ pārstāvim /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 12.jūlijā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" cēlusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu, kurā, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otro daļu, 10. un 13.pantu, Civillikuma 1765., 1770., 1771., 1773., 1775., 1779., 1786., 1791., 1917.pantu, lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2013.gada jūnija līdz 2016.gada jūnijam 1272,61 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2013.gada 3.jūlija līdz 2016.gada 16.jūnijam 113,35 *euro*, kopā 1385,96 *euro*. Tāpat prasītāja lūgusi atzīt tai tiesības saņemt sešus procentus gadā par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai tiesas izdevumus – valsts nodevu 207,89 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājam, pamatojoties uz 2015.gada 2.februāra dāvinājuma līgumu un 2013.gada 17.decembra laulības līgumu par visas mantas šķirtību, pieder nekustamais īpašums /adrese A/.

Prasības pieteikumā arī norādīts, ka minēto telpu īpašnieks nav noslēdzis ar prasītāju dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu un kopš 2013.gada jūnija nav sedzis dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, kā arī norēķinājies par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu. Tādējādi prasītājas ieskatā atbildētājs, pieņemot dāvanu, saskaņā ar Civillikuma 1917.pantu pārņēmis arī bijušā dzīvokļa īpašnieka parādus.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.janvāra spriedumu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasība pret /pers. B/ apmierināta pilnīgi, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu 1272,61 *euro*, likumiskos procentus 113,35 *euro* un tiesas izdevumus 212,59 *euro*, kopā 1598,55 *euro*. Tāpat prasītājai atzītas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 procentus gadā no parāda pamatsummas 1272,61 *euro* par laiku līdz sprieduma izpildei.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājam, pamatojoties uz 2015.gada 2.februāra dāvinājuma līgumu un 2013.gada 17.decembra laulības līgumu par visas mantas šķirtību, zemesgrāmatā ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/. Līdz ar ko, atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmo daļu un 13.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājam atbilstoši dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram ir jāsedz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi.

Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka maksa par pārvaldīšanas izdevumiem ir noteikta atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumos Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" noteiktajai kārtībai un prasītājas aprēķini atbilst arī Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Tāpat pirmās instances tiesa norādījusi, ka atbildētājs prasītājas rēķinus nav savlaicīgi apmaksājis un prasības kārtībā tos nav apstrīdējis, līdz ar ko tiesai neesot pamata apšaubīt prasītājas norādītās atbildētāja parāda summas esamību un apmēru, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Pirmās instances tiesas ieskatā atbildētāja arguments par ugunsgrēka izcelšanos īpašumā neatbrīvo īpašnieku no likumā noteikto obligāto pārvaldīšanas darbību apmaksas. Tiesa arī norādījusi, ka pēc negadījuma īpašuma /adrese/ īpašnieki nav lēmuši par pārvaldīšanas pārņemšanu vai cita pārvaldnieka noteikšanu.

Tā kā lietā netika iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs ir izpildījis no likuma izrietošo pienākumu un norēķinājies ar pārvaldnieku, pirmās instances tiesa atzinusi, ka no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenams pamatparāds 1272,61 *euro* un prasītājas aprēķinātie likumiskie nokavējuma procenti par periodu no 2013.gada jūnija 113,35 *euro* apmērā.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis atbildētājs /pers. B/, pārsūdzot to pilnā apjomā un lūdzot prasību noraidīt.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa neesot iedziļinājusies lietas būtībā un neesot izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kas esot novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Atbildētājs norāda, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka 2016.gada 6.aprīlī nekustamajā īpašumā notika ugunsgrēks, taču šo faktu neesot ņēmusi vērā un izvērtējusi, bet vienpusēji lēmusi piedzīt no atbildētāja parādu, pat neprasot atšifrējumu izsniegtajiem rēķiniem.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājai ir pienākums pierādīt savu prasības pamatotību. Pēc ugunsgrēka pakalpojumu apmērs bija mainījies, jo nebija jāveic virkne darbu, taču tie tikuši joprojām norādīti aprēķinos un rēķinos. Tādējādi prasītāja esot nepamatoti turpinājusi izsniegt rēķinus un uz atbildētāja

vēstulēm, paskaidrot šo rēķinu izcelsmi, neesot atbildējusi.

Atbildētājs nenoliedz, ka nekustamajam īpašumam ir jāveic āra teritorijas kopšana, taču nama kāpņutelpas uzkopšana neesot jāveic un atbildētājam neesot jāmaksā arī par virkni citu pakalpojumu un darbu, kas ietverti ieņēmumu un izdevumu tāmē par 2016.gadu, tajā skaitā pasta pakalpojumiem, ūdensvada un gāzesvada apkopi, jo šie pakalpojumi esot atslēgti. Pirmās instances tiesa neesot vērtējusi atbildētāja iesniegtos pierādījumus, bet gan paļāvusies tikai un vienīgi uz prasītājas aprēķinu un tās argumentiem, tādējādi rupji pārkāpjot atbildētāja tiesības.

Prasītāja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja /pers. B/ pārstāvis /pers. D/ apelācijas sūdzību uzturēja, prasību neatzina.

Prasītājas SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvis /pers. A/ apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina, prasību uzturēja, bet samazināja galvenā parāda apmēru un lūdza piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu 870,31 *euro*, ko veidojot dzīvojamās mājas pārvaldīšanas faktiskās izmaksas laika periodā no 2013.gada jūnija līdz 2016.gada jūnijam 618,27 *euro*, parāds par atkritumu izvešanu 7,41 *euro*, ūdensapgādi un kanalizāciju 19,39 *euro*, pasta izdevumi 4,48 *euro* un pievienotās vērtības nodoklis 220,76 *euro (lietas 161.-163.lapa)*.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Kā redzams lietas materiālos, atbildētājam /pers. B/, pamatojoties uz 2015.gada 2.februāra dāvinājuma līgumu, kopš 2015.gada 20.februāra Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – neapdzīvojamo telpu Nr.601 un pie tās piederošajām kopīpašuma 6750/43150 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas /adrese/. Pamatojoties uz 2013.gada 17.decembra laulības līgumu par visas mantas šķirtību, zemesgrāmatā ir izdarīts arī ieraksts, ka minētais nekustamais īpašums ir laulātā /pers. B/ atsevišķa manta *(lietas 13.lapa)*.

Lietā nav arī strīda, ka, pamatojoties uz 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, daudzdzīvokļu dzīvojamā māja /adrese/, ir nodota prasītājas SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā (apsaimniekošanā) *(lietas 21.-35.lapa)*.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants noteic dzīvokļa īpašniekam, par kādu šī likuma 2. un 3.panta izpratnē ir atzīstams arī atbildētājs kā funkcionāli nošķirtās neapdzīvojamās telpas Nr.601 īpašnieks, pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, kā arī norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tādējādi pirmās instances tiesa pareizi ir secinājusi, ka atbildētājam ir ar likumu noteikts pienākums atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram segt pārvaldniekam (konkrētajā gadījumā – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks") dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas izdevumus, kā arī norēķināties par pakalpojumiem, kas saistīti ar viņa dzīvokļa īpašuma lietošanu. Tajā pašā laikā Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav pareizi noteikusi termiņu, no kura atbildētājam šāds pienākums ir radies.

Kā jau norādīts iepriekš, atbildētājam īpašuma tiesības uz neapdzīvojamo telpu Nr.601 un pie tās piederošajām kopīpašuma 6750/43150 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas /adrese/, nostiprinātas zemesgrāmatā 2015.gada 20.februārī.

Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Arī atbilstoši Civillikuma 994.panta pirmajai daļai par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Līdz ar to atbildētājs tikai 2015.gada 20.februārī, nostiprinot īpašuma tiesības uz neapdzīvojamo telpu Nr.601 un pie tās piederošajām kopīpašuma 6750/43150 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas /adrese/, zemesgrāmatā, kļuva par dzīvokļa īpašnieku gan Dzīvokļa īpašuma likuma, gan Civillikuma 994.panta izpratnē un uzņēmās dzīvokļa īpašnieka pienākumus atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantam segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus.

Civillikuma 1917.pants, uz kuru savā prasībā atsaukusies prasītāja, paredz apdāvinātā pienākumu nest uz dāvināto lietu gulošās nastas un apgrūtinājumus, proti, lietu tiesības, taču ne no Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta izrietošo dzīvokļa īpašnieka personisko saistību segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus.

Arī Civillikuma 1927.pants, uz ko apelācijas instances tiesas sēdē norādīja prasītāja pārstāvis, nedod pamatu apmierināt prasību pret atbildētāju par parāda piedziņu par laika periodu līdz 2015.gada februārim, jo minētā tiesību norma dod kreditoram tiesību prasīt apmierinājumu tieši no dāvinātās mantas, tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā. Proti, viens no obligātiem apstākļiem, lai kreditors varētu īstenot savas tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas, ir dāvinātāja nespēja parādu samaksāt, taču lietā pierādījumi tam nav iesniegti. Turklāt, prasītājs prasību par tiesībām saņemt apmierinājumu no dāvanas, šajā lietā nemaz nav cēlis.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība daļā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2013.gada jūnija līdz 2015.gada janvārim (ieskaitot), nav pamatota un ir noraidāma tā iemesla dēļ, ka nav celta pret īsto personu.

Kā redzams lietā esošajos obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes kopsavilkumos 2013.-2015.gadam (*lietas 71.-73.lapa*) un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskatos 2014.-2015.gadam (*lietas 74.-75.lapa*), kā arī prasītājas noslēgtajos līgumos par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu *(lietas 131.-149.lapa)*, tie apstiprina faktu, ka prasītāja veic dzīvojamās mājas /adrese/, obligātās pārvaldīšanas darbības.

Atbilstoši prasītājas apelācijas instancē iesniegtajiem aprēķiniem *(lietas 162.-163.lapa)*, kopējais uz atbildētāja kopīpašumā esošo dzīvokļa īpašumu attiecināmais dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu parāds par laika periodu no 2015.gada februāra, kad atbildētāja īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā, līdz 2016.gada jūnijam ir 343,51 *euro* (283,89 *euro* plus pievienotās vērtības nodoklis (21 procents) 59,62 *euro*) un to veido tikai faktiskie dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi (pārvaldīšanas jeb apsaimniekošanas maksa).

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka nekustamā īpašuma /adrese/, kopīpašnieki būtu sasaukuši kopsapulci un iebilduši prasītājas aprēķinātajiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumiem katram nākamajam kalendārajam gadam, tādējādi tiesai nav tiesiska pamata noteikt citu pārvaldīšanas izdevumu maksas apmēru. Atbildētājs nav arī iesniedzis kādus pierādījumus, kas dotu pamatu apšaubīt, ka prasītājas aprēķinā *(lietas 162.lapa)* norādītie dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi neatbilstu faktiskajiem pārvaldīšanas izdevumiem un sniegto pakalpojumu apmēram.

Lietā nav strīda, ka 2012.gada 6.aprīlī nekustamajā īpašumā /adrese/, noticis ugunsgrēks 210 m^2 platībā, kā rezultātā tika konstatēta šādu defektu novēršanas nepieciešamība: jumta nesošās konstrukcijas un piebūves izbūve (2013.gads), aukstā ūdens stāvvadu atjaunošana (2014.gads), elektropadeves tīklu izbūve (2015.gads), jaunu durvju uzstādīšana (2014.gads) un atkritumu konteineru laukuma izbūve (2015.gads) (*lietas 42.-51.lapa, 106.-107.lapa*).

Taču apstāklis, ka atbildētājs sev piederošās telpas nelieto, nevar būt par pamatu, lai pilnībā atbrīvotu atbildētāju no pienākuma apmaksāt

izdevumus par pārvaldīšanu (apsaimniekošanu), jo tie ietver pārvaldnieka izdevumus par obligāti veicamajām minimālajām pārvaldīšanas darbībām, tajā skaitā, dzīvojamās mājas āra teritorijas kopšana, kuras veikšanu atbildētājs arī neapstrīd.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav strīda, ka kopš atbildētāja īpašuma tiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā atbildētājs savu pienākumu samērīgi ar viņam piederošo dzīvokļa īpašuma daļu segt faktiskos dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus nav pildījis, jo prasītājas izsniegtos rēķinus uzskatījis par nepamatotiem. To, ka prasītājas sākotnēji pieprasītā pārvaldīšanas maksa tiešām nav bijusi pilnībā pamatota, apstiprina arī prasītājas iesniegtais pieteikums par prasījuma apmēra samazinājumu (*lietas 161.-163.lapa*).

Ja ir iestājies pienākums maksāt noteiktu naudas summu, bet šīs summas samaksa tiek kavēta, tad persona, kurai naudas summa pienākas, ir tiesīga vienlaikus ar naudas summas piedziņu prasīt likumisko nokavējuma procentu piedziņu. Taču, ja pastāv strīds par naudas summas piedziņas pamatojumu, tad atteikumu šo naudas summu izmaksāt nevar kvalificēt kā parādu, kaut arī tiesa vēlāk atzinusi, ka naudas summa tomēr ir jāmaksā. Citiem vārdiem, ja pastāv strīds par pašas naudas summas piedziņas pamatojumu, tad nav pamata piedzīt likumiskos procentus par samaksas kavējumu. (*sk. sal. Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 17.decembra spriedumu lietā SKC-610, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumi un lēmumi 2003. Latvijas Tiesnešu mācību centrs, Rīga, 2004, 356., 357.lpp.*).

To, ka strīda laikā par maksājamām summām neveidojas Civillikuma 1759.panta 1.punkta tiesību normas sastāvs, apstiprina arī jaunākā judikatūra (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 4.marta spriedumu lietā Nr. SKC-40 (C27197411), Civillietu departamenta 2014.gada 21.marta spriedumu lietā Nr. SKC-135 (C32103508), Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 5.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-366 (C27098108) un 2011.gada 12.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-262 (C27036507))*.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata atzīt, ka parādnieks, tas ir, atbildētājs, būtu nokavējis maksājuma saistību, jo, kā redzams lietas materiālos, pušu starpā visu laiku pastāvējis strīds par veiktajām pārvaldīšanas darbībām, attiecīgi, arī pārvaldīšanas maksas apmēru, līdz ar to saistības izpildījuma nokavējums nav iestājies (Civillikuma 1656.pants) un prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu ir noraidāma.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas prasība ir apmierināma daļēji un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu parāds par laiku no 2015.gada februāra līdz 2016.gada jūnijam 343,51 *euro*, bet prasība daļā par parāda 929,10 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 113,35 *euro* piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tādējādi tiesai pašai *(ex officio)* neatkarīgi no prasītāja prasījuma jānoteic prasītājam tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad parādnieka mantu pārdod izsolē, saņemt procentus no tiesas piespriestās maksājuma summas uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1765.pantā. *(sk. sal. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-87, 2010.gada 13.oktobra lēmumu lietā Nr.SPC -166/2010)*. Šos procentus aprēķina tiesu izpildītājs, kurš nolēmumu izpilda (Civilprocesa likuma 631.panta pirmā daļa).

Ievērojot minēto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka, daļēji apmierinot prasību, prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus – sešus procentus no simta gadā, no nesamaksātās parāda summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierinātā prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai proporcionāli tiesas apmierinātā prasījumu apmēram ir piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi 53,15 *euro* apmērā (25 procenti *(prasījumu apmierinātā daļa (343,51 euro) procentos no kopējās prasības summas 1385,96 euro)* no prasītājas samaksātajiem tiesas izdevumiem 212,59 *euro* – valsts nodevas par maza apmēra prasības pieteikumu 207,89 *euro (lietas 7.lapa)* un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 4,70 *euro (lietas 8.lapa).*

Savukārt no prasītājas par labu atbildētājam proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta, ir piedzenami atbildētāja samaksātie tiesas izdevumi 155,92 *euro* apmērā (75 procenti *(procentos izteiktā prasījumu daļa (1042,45 euro), kurā prasība noraidīta)* no atbildētāja /pers. B/ samaksātās valsts nodevas par apelācijas sūdzību 207,89 *euro (lietas 92.lapa)*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 97., 189.-193., 195., 204.[1], 426., 430., 432., 434., 440.[12]pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu parādu par laiku no 2015.gada februāra līdz 2016.gada jūnijam 343,51 *euro* (trīs simtus četrdesmit trīs *euro* piecdesmit vienu centu) un tiesas izdevumus 53,15 *euro* (piecdesmit trīs *euro* piecpadsmit centus), kopā 396,66 *euro* (trīs simtus deviņdesmit sešus *euro* sešdesmit sešus centus), samaksu veicot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" norēķinu kontā AS Citadele banka LV83 PARX 0013 0443 8001 9.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus - 6 (sešus) procentus no simta gadā, no nesamaksātās parāda summas.

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasību pret /pers. B/ daļā par parāda 929,10 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 113,35 *euro* piedziņu noraidīt.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 155,92 *euro* (vienu simtu piecdesmit piecus *euro* deviņdesmit divus centus).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2018.gada 22.jūnijā.

Tiesnesis G.Ungurs

Tiesnese	I.Ramane
Tiesnese	G.Ozoliņa